

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV.5/05

Glavni pretres: 09.03.2006.

Izveštaj: FHP, Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Mila Jovića

Svedok je po zanimanju diplomirani ekonomist. Svedok je do 5. ili 6. 04.1992. radio u TO Zvornik. Polovinom aprila je mobilisan i priključen bataljonu JNA majora Dragana Obrenovića, kao komandir odeljenja za održavanje tehnike. Taj bataljon je bio smešten u Karakaju, u prostorijama bivšeg preduzeća *Standard*, koje je pretvoreno u kasarnu.

U bivšoj TO Zvornika, gde je svedok radio pre rata, komandant je bio Alija Kapidžić. Svedok je poznao optuženog Branka Popovića i misli da je on krajem aprila postavljen za komandanta Štaba TO. Poznato mu je da je nosio uniformu.

Optuženog Popovića je video samo jednom, krajem aprila ili početkom maja, i tom prilikom ga je ovaj informisao da je iz Tuzle stiglo naoružanje TO. Radilo se o naoružanju za oko 5. 000 ljudi, koliko je brojala bivša TO. Rezervisti, kojih je bilo oko 500, koji su pripadali novoj TO [srpskoj], razgrabili su oružje i odneli kućama, po dva-tri komada. Ostatak oružja je uskladišten u *Standardu*. Formiran je odred TO, koji je brojao blizu 500 rezervista, a potom je formirana jedinica vojne policije, takođe u okviru TO, koja je imala oko 50, 60 ljudi, ali se brzo raspala. Zvanično je 2. 06. formirana Zvornička brigada, čiji je komandant bio potpukovnik Vid Blagojević. Formacijski je pripadala Drinskom korpusu.

Prva tačka optužnice: deportacija Muslimana iz Kozluka

Svedok je poznao dosta Muslimana u Kozluku, mnogi su mu bili prijatelji, pre rata je svakodnevno prolazio kroz Kozluk, na putu za Ročević, gde mu je živela majka, i Loznicu, gde mu je živela sestra. Međutim, kada je počeo rat i obukao uniformu uopšte nije prolazio kroz Kozluk, hteo je da izbegne da ga neko od prijatelja vidi u uniformi i pita zbog čega je u uniformi i da mu traži neke usluge koje on nije mogao da ispuni.

Kada su se Kozlučani iselili svedok je bio u bolnici. Nije unapred znao da će se iseljavati. Naknadno je čuo da su se iselili. Na pitanje predsednika Veća da li mu je to bilo čudno ili očekivano, svedok odgovara: „Pa, možda jeste čudno, ako su već ostali do kraja juna, pretpostavljalo se da će ostati i dalje.“

Druga tačka optužnice: ratni zločini u Domu kulture u Čelopeku

Za logor je saznao kada se u kasarni u *Standardu* govorilo o tome da municiju većih kalibara treba raseliti u Čelopek da bi stajala na jednom mestu, pa je tada rečeno da je tamo zatvor. To je jedino što zna o logoru u Čelopeku. Poznao je dosta Muslimana iz Diviča i poznato mu je da su Divičani iseljeni, sakupljeni na igralištu u Diviču i odvedeni. Ne zna gde su iseljeni, kako su iseljeni i o daljoj sudbini, jer je u to vreme bio u bolnici.

Svedok ne zna ništa o logorima na *Ekonomiji* i *Ciglani*.

Fond za humanitarno pravo